

Η Νάουσα εόρτασε τον Προστάτη και Πολιούχο της

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Τον Προστάτη και Πολιούχο της Όσιο Θεοφάνη τον Θαυματουργό τίμησε χθες, Πέμπτη 19 Αυγούστου, η Νάουσα.

Το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ναούσης με την ευκαιρία της εορτής του Οσίου Θεοφάνους.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, τόνισε για τον όσιο ότι:
“Η δική του ζωή υπήρξε μια ζωή σύμφωνη με την κλήση που δέχθηκε από τον Θεό. Μία κλήση που δεν είναι κα-τάλληλη για τον καθέ-να από εμάς, «ου πάντες χωρούσι, αλλ’ οις δέδοται», γιατί δεν μπορούμε να ανταπο-κρι-θούμε σ’ αυτήν, επειδή δεν διαθέτουμε το μεγαλείο της ψυχής και την αποφασιστικό-τητα που διέθετε ο όσιος Θεοφάνης”.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ

Πανηγυρίζει σήμερα ή πόλη μας τόν προστάτη καί πολιοῦχο της, τόν ὅσιο Θεοφάνη τόν νέο. Πανη-γυ-ρίζει ἕναν μοναχό, πού ἄν καί ἐγκατέλειψε τόν κόσμο, ὅπως ψάλ-λει ὁ ἱερός ὕμνογράφος, συνε-δέθη μέ αὐτή τήν πόλη καί τούς εὐσεβεῖς κατοίκους της, πού τόν τιμοῦν καί ἐορτάζουν τή μνήμη του.

Καί αὐτό, διότι ὁ ὅσιος Θεοφάνης δέν ἐγκα-τέλειψε τόν κόσμο, δέν ἐγκατέλειψε τούς ἀνθρώπους, ἐπει-δή δέν τούς ἀγαποῦσε ἢ ἀδια-φοροῦσε γι' αὐτούς, ἀλλά ἐγκα-τέλειψε «τοῦ κόσμου τόν τάραχο», τόν θόρυβο καί τή φα-σαρία πού δη-μιουργεῖ ὁ κόσμος καί οἱ ἀνάγκες του. Καί τό ἔκανε, ἐπειδή ή ψυ-χή του φλεγόταν ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί ἐπιθυμοῦσε νά εἶναι ἀφιερωμένος ἀποκλειστικά σέ Ἐκεῖ-νον πού ἀγαποῦσε περισ-σό-τερο ἀπό κάθε ἄλλον.

Πολλοί πιστεύουν ὅτι ή ἀπομά-κρυνση τῶν μο---να--χῶν ἀπό τόν κό-σμο εἶναι ἄρνηση τῶν ἀν-θρώπων. Ὅμως οἱ μο--ναχοί καί οἱ ἀσκητές δέν ἀποφεύγουν τούς ἀν-θρώπους, δέν ἀρνοῦ-νται τούς ἀνθρώπους, ἀπλῶς ἀναζητοῦν τόν Θεό καί προ-σεγγίζουν δι' αὐτοῦ καλύτερα τούς ἀνθρώπους, ὅταν εἶναι μα-κριά ἀπό τούς θορύβους καί τίς ταρα-χές τοῦ κόσμου, ὅταν εἶναι μακριά ἀπό τίς ἐπιρ-ροές καί τούς περι-σπασμούς τοῦ κόσμου.

Στήν ήσυχία τής έρη-μί-ας οί άγιοι δέν συνα-ντοϋν μόνο τόν Θεό αλλά καί τούς άδελ-φούς τους. Δέν προ--σεύ-χονται μόνο στόν Θεό, αλλά έμπι--στεύονται στήν άγάπη τοϋ Θεοϋ όλους τούς άνθρωπους, άκό-μη καί αϋτούς πού δέν προσεύ-χο-νται ποτέ, άκόμη καί τούς έχθρούς τους.

Καί αϋτό τό απέδειξε καί ό όσιος Θεοφάνης μέ τή ζωή του. Μπορεί ό ίδιος νά άκολουθήσε τήν κλήση τοϋ Θεοϋ γιά τή μοναχική πολι-τεία, αλλά ή άγάπη του πρός τόν Θεό έκφράσθηκε καί μέσα από τήν άγάπη πρός τούς άνθρωπους, μέσα από τήν άγάπη πρός όλους όσοι προσέτρεχαν σ' αϋτόν τόσο στή Σκή--τη τής Βεροίας όσο καί στή Μο-νή τών Ταξιαρχών, πού ίδρυσε έδω στή Νάουσα, γιά νά τόν συνα-ντή-σουν, γιά νά άκούσουν τίς συμ-βου-λές του, γιά νά στηριχθοϋν καί νά ένισχυθοϋν κοντά του στά δύ-σκο-λα χρόνια τής Τουρκοκρατίας.

Ή δική του ζωή ύπῆρ-ξε μιά ζωή σύμφωνη μέ τήν κλήση πού δέ-χθη-κε από τόν Θεό. Μία κλή-ση πού δέν εἶναι κα-τάλληλη γιά τόν καθέ-να από έμᾶς, «οϋ πάντες χωροϋσι, άλλ' οἷς δέδοται», γιατί δέν μπορούμε νά άνταπο-κρι-θοϋμε σ' αϋτήν, έπει-δή δέν διαθέτουμε τό μεγαλειό τής ψυχής καί τήν άποφασιστικό-τητα πού διέθετε ό όσιος Θεοφάνης.

Όμως αϋτό δέν μᾶς άπαλ-λάσ-σει από τήν εϋθύνη πού έχουμε απέ-να-ντι στόν Θεό, νά άκολουθοϋμε ό καθέ-νας τή δική του κλήση. Γιατί ό Θεός δέν κάλεσε μόνο όσους άνε-δεί-χθησαν άγιοι. Καλεῖ τόν καθένα από έμᾶς ό Θεός προσωπικά. Καί μᾶς καλεῖ νά τόν άκολουθήσουμε μέ ένα ξε-χωριστό τρόπο, όπου καί άν άνήκει ό

καθένας. Όχι μόνο στό ράσο, όχι μόνο στόν μοναχισμό, αλλά καί στόν γάμο καί στόν στρατό καί στήν τοπική αὐτοδιοίκηση καί όπουδήποτε ἄλλοῦ, μᾶς καλεῖ νά κάνουμε τό καθήκον μας.

Δέν ὑπάρ-χει ἓνας μό-νο δρόμος πού ὁδη-γεῖ στή σωτηρία ἀλ-λά πολ-λοί καί δια-φο-ρετι-κοί, τούς ὁποίους ἔχει ἐτοιμάσει ὁ Θεός γιά τόν κα-θένα μας, ἐπειδὴ ἀκριβῶς σέβεται τήν διαφορε-τι-κότητά μας.

Ὁ καθένας μας ἔχει τόν δικό του δρόμο πρὸς τή σωτηρία· καί τόν δρό-μο αὐτό μᾶς τόν κάνει γνω-στό ὁ Θεός διὰ τῆς προσωπικῆς μας κλή-σεως, τήν ὁποία μᾶς ἀπευ-θύνει μέ πολ-λούς τρό-πους.

Ὁ Θεός μᾶς καλεῖ στόν δρόμο πού ἔχει ἐτοι-μά-σει γιά μᾶς, ὅχι γιατί θέλει νά μᾶς περιορίσει ἢ νά προ-κα-θορίσει τήν πο-ρεία τῆς ζωῆς μας ἢ νά μᾶς στερήσει τήν ἐλευ-θε-ρία μας, ἀλλά γιατί ὡς παντογνώ-στης γνω----ρίζει μέσα ἀπό ποι-όν δρόμο μπορεῖ νά φθάσει ὁ καθένας μας στόν προ-ορισμό του, πού εἶναι ἡ σωτηρία μας, πού εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ δική μας ἐλευθερία καί ἀνε-ξαρ-τησία τῆς βουλήσεως ἔγκειται στήν ἀπόφασή μας νά ἀκο-λου-θῇ-σουμε τήν κλή-ση τοῦ Θεοῦ ἢ νά τήν ἀπορ-ρίψουμε.

Καί εάν τήν ἐπιλέ-ξου-με, ένα--πό-κειται στή δι-κή μας ἐλεύθερη βού-ληση νά τήν ἀκολουθή-σουμε μέ πιστότητα καί συνέ-πεια, προκειμέ-νου νά φθάσουμε στό πο-θητό ἀπο-τέ-λεσμα, ὅπως ἀ-κρι-βῶς συνέβη μέ τόν ἐορταζόμενο πολιοῦχο μας. Διότι δέν ἀρκεῖ νά θελήσουμε νά ἀκολουθήσουμε τήν κλήση τοῦ Θεοῦ, πρέπει καί νά ἀγω-νι-σθοῦμε γιά νά βαδίσου-με σύμ--φωνα μέ αὐτή σέ ὅλη μας τή ζωή.

Τιμώ-ν-τας, λοιπόν, σήμερα τόν «τῇ κλήσει προσφόρως πο-λι--τευ--σά-μενον» ὅσιο Θεο-φάνη, ἅς ἀκο--λου-θή--σουμε τό πα-ράδειγμα τῆς ζωῆς του, ἅς ἀκο-λουθήσουμε δη-λα-δή τήν κλήση πού ἀπευ--θύνει ὁ Θεός στόν κα-θένα μας προσωπικά, ὅποια καί εάν, ἀλλά κυ-ρίως ἅς τήν ἀκο-λουθή-σουμε καί ἐμεῖς πολι-τευ-ό-με-νοι «προσ-φόρως», ὥστε νά ἀξιω-θοῦ-με τῆς αἰωνίου ζωῆς γιά νά δο-ξά--ζου-με μαζί μέ τόν ὅσιο Θεοφάνη τόν Θεό αἰωνίως στόν οὐρανό.

Όλοι γνωρίζετε ότι έχουμε περιπτώσεις γονέων, οι οποίοι πολλές φορές πάνε αντίθετα σέ αυτό πού θέλουν τά παιδιά τους νά ακολουθήσουν. «Όχι, θά γίνεις γιατρός!» –«Μά, άφοϋ θέλω νά γίνω παιδαγωγός; έκεϊ μοϋ έχει δώσει τήν κλήση ό Θεός, πώς έγώ νά άκούσω αυτό πού θέλει ό πατέρας ή ή μητέρα», πού δέν είναι πάντοτε πρός τό συμφέρον τοϋ παιδιοϋ. Διότι μπορεί τόν άλφα δρόμο πού θέλουν οί γονείς καί νά άποτύχει. Τότε τήν εϋθύνη ποιός τήν φέρει;

Νά μήν μιλήσω γιά τόν δικό μας χϋρο. Μή τυχόν καί πει κανένα παιδί ότι θέλω νά γίνω κληρικός ή θέλω νά γίνω μοναχός, άκόμη χειρότερα! «Καταστρέφεις τή ζωή σου!», λένε. Μά αυτός είναι πού ένώνεται μέ τόν Θεό καί όχι μόνο ένώνεται μέ τόν Θεό, ένώνει καί τούς οίκειους του μέ τόν Θεό. Ένώνει καί τούς γονείς του καί τά άδέλφια του καί όλους τούς ανθρώπους, γιατί, όπως είπαμε, ό όσιος Θεοφάνης αυτό είχε ως έργο του, νά ένωθει μέ τόν Θεό, αλλά νά ένώσει καί τούς ανθρώπους μέ τόν Θεό, καί τούς γνωστούς καί τούς άγνωστούς, άκόμη καί τούς έχθρούς.

Έπομένως, άς τό έχουμε κατά νοϋν, άδελφοί μου. Μή μπαίνουμε έμπόδιο στό σχέδιο τοϋ Θεοϋ πού έχει γιά τήν κάθε ψυχή. Μπορεί ό άλλος νά θέλει νά παντρευθεί καί δέν θέλει νά μείνει άγαμος, γιατί νά τόν έμποδίσω; Ή νά θέλει νά γίνει στρατιωτικός ή άστυνομικός ή πυροσβέστης. Κάθε ένας έχει μία πορεία, αλλά αυτή τήν πορεία τήν χαράσσει ό Θεός, καί έμεις πρέπει νά τήν ακολουθήσουμε πιστότατα, οϋτως ώστε νά άνταπεξέλθουμε στίς άνάγκες, στά προβλήματα, στίς δυσκολίες. Καί τότε, άς στραφοϋμε στόν Θεό μέσα από τίς

δυσκολίες πού θά νιώσουμε, πού θά αντιμετωπίσουμε καί ἄς ποῦμε: «Θεέ μου, ἐγώ ἀκολούθησα αὐτό πού Ἐσύ ἔβαλες μέσα μου, βοήθησέ με». Τότε νά δεῖτε, ἔρχεται ἡ λύση ἄνωθεν.

Ἄς ἔχουμε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη, ὅπως εἶχε ὁ ὁσιος Θεοφάνης, καί νά εἴστε βέβαιοι ὅτι ὅλα θά ἀποβοῦν γιά τό καλό τῆς ψυχῆς μας ἀλλά καί τοῦ περιβάλλοντός μας, διότι δέν κάνουμε τό δικό μας, ἀλλά κάνουμε αὐτό πού λέμε: «γενηθήτω τό θέλημά σου». Ἀμήν.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)